SLADKÝ ŽIVOT

Susan Stephensová

Ve sněžné pasti

HARLEQUIN®

Susan Stephensová

VE SNĚŽNÉ PASTI

Překlad

Helena Dvořáková

Milá čtenářko,

tak co, jaký byl? A jaký bude? Neodpustím si tu nejobvyklejší otázku na přelomu roků… Jenže co dělat, když žijeme v turbulentní době, kdy se vše neustále mění? Máme za sebou druhý rok boje s nepříjemnou a nebezpečnou chorobou, a protože tyhle řádky píšu několik týdnů před koncem roku, netuším, co se ještě může stát.

Takže jenom: držme si navzájem palce, aby ten příští rok byl lepší!

Z knížek, které si můžete přečíst v edicích Sladký život a Sladký život Duo, bych chtěl upozornit na dvě. Příběh Princovo tajné pokušení *volně navazuje na* Noc plnou ohně*, která vyšla v březnu. Dozvíme se v ní více o osudech mladých žen z jednoho zapadlého sicilského městečka. A kniha nazvaná* Smlouva s Italem *je zase druhý díl trilogie o rodině Brunettiových. Minulý měsíc jí předcházela povídka* Software pro lásku*, příští měsíc vše završí* Chybička v plánu.

Takže už víme, že ani na přelomu let 2021 a 2022 nepřijdeme o tolik oblíbené příběhy na pokračování. Už teď Vám prozradím, že v únoru a v březnu mám pro Vás připravený další dvoudílný příběh.

A že by Vás zajímalo, o čem bude…? Přece o lásce!

S láskou

Váš Harlequin

Susan Stephensová

VE SNĚŽNÉ PASTI

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Snowbound with His Forbidden Innocent

První vydání:
Mills & Boon, an imprint of HarperCollins*Publishers*, 2019

Překlad:
Helena Dvořáková

Odpovědný redaktor:
Jiří Chodil

© 2019 by Susan Stephens
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o., Warszawa 2021
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život DUO jsou ochranné známky, jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A. Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-7698-6 (EPUB)
ISBN: 978-83-276-7699-3 (MOBI)
ISBN: 978-83-276-7700-6 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Večírky Lucase nudily. Dnešní slavnosti by se nejraději vyhnul, věděl však, že jeho hosté, mezi nimiž nechyběli velvyslanci, známé osobnosti ani členové královských rodin, očekávají, že šéf společnosti Da Silva bude hodovat spolu s nimi.

Celý napjatý sjížděl soukromým výtahem k tanečnímu sálu, aby zkontroloval, zda firma Party Planners, kterou si na tuto událost najal, připravila vše podle jeho představ.

Nebyly ale jeho obavy zbytečné? Společnost Party Planners měla pověst špičky ve svém oboru. Jinak by svým lidem nedovolil, aby ji pravidelně najímali. Byl tu jen jeden zádrhel. Lady Sarah, šéfka společnosti, onemocněla a organizace banketu v Barceloně se na poslední chvíli ujala Stacey, mladší sestra jeho nejlepšího přítele Niahla. Největším překvapením pro něj pak bylo, když se mu od jeho lidí dostalo ujištění, že Stacey je nyní ve firmě považována za nejlepší.

Naposledy Niahlovu sestru viděl před pěti lety, na jiné akci pořádané Party Planners, a ta vzpomínka v něm nevzbuzovala přílišnou důvěru. Na druhou stranu musel uznat, že v té době pro společnost teprve začínala pracovat a za pět let se mohla spousta věcí změnit. Tehdy ve snaze pomoci zmateně pobíhala po place a rozlévala nápoje, kde se jen dalo. Zkrátka typická Stacey. Dívka, kterou poznal jako

-náctiletou, když ho Niahl během studií na univerzitě pozval k nim domů – do jejich rodinného hřebčína. Stejně jako Niahl se Stacey pro koně doslova žil, a když viděl ta dokonalá zvířata, jež jejich otec choval, rozhodl se, že jednoho dne bude mít svá vlastní. A dnes patřil k nejznámějším majitelům dostihových i pólo koní na světě.

Vrátil se v myšlenkách zpět ke Stacey. Byl zvědavý, jak se za ty roky změnila. Vždycky se snažila pomáhat, takže ho nepřekvapilo, když se doslechl, že ji to táhne k pohostinskému průmyslu. Doufal, že konečně našla štěstí, které jí doma bylo odepřeno. Její otec a jeho nová žena s ní jednali jako s nějakou podřadnou služkou. Přestože dělala vše proto, aby se jim zavděčila, nepřestávali ji obviňovat ze smrti její matky, která zemřela při porodu. Takhle by žádné dítě trpět nemělo.

Niahl mu pověděl, že jakmile byla Stacey dost stará a naskytla se jí příležitost, odešla z domova. Vše, co kdy chtěla, dodal Niahl, bylo starat se o lidi a činit je šťastnými. Nepochybně v naději, že ji jednoho dne někdo ocení – což její otec nikdy neudělal.

Ve své kariéře Stacey zjevně ušla pořádný kus cesty, ale co její osobní život? Nechtěl o tom moc hloubat. Byla tak svěží a nevinná. Nedokázal si ji představit s muži. Usmál se, když si vzpomněl na její pubertální zamilovanost. Nikdy nedal najevo, že to ví, bylo však nesmírně těžké zapomenout na ten polibek ve stáji, kdy se na něj vrhla a pevně mu ovinula paže kolem krku. Dotkl se rtů a uvědomil si, že ta vzpomínka nikdy nevyprchala. Pořád si živě vybavoval měkkost jejích ňader tisknoucích se na jeho svalnatou hruď. Když na to pomyslel, zaplavilo ho vzrušení. Což nebylo dobré. Stacey Winnerová představovala zakázané ovoce. Byla příliš mladá, společensky neohrabaná a neskutečně hádavá. A měl k ní až příliš osobní vztah.

Stacey byla důvodem, proč navštěvoval hřebčín. Přestože se naoko tvářil, že si chce prohlédnout koně, které by si jednoho dne – až bude mít dost peněz – rád koupil. Jakmile ji poznal, nedokázal se držet stranou. Vytrvale mu házela rukavici a on ji vytrvale zvedal. Dodávala mu sílu a držela ho naživu, když se trápení, kterému musel čelit, stávalo nesnesitelným. Své pocity s ní nikdy nesdílel. Nesdílel je s nikým. Nikdo netušil, jaký boj se v Lucasovi odehrává. Snad jen Niahl. Ale Niahl byl dobrý přítel, zatímco Stacey ho s oblibou mučila.

Teď nedostatkem peněz rozhodně netrpěl a mohl si koupit všechny koně, kterých se mu zachtělo. A nechyběli mezi nimi ani ti z chovné stáje Winnerových, protože ať už byl otec Stacey jinak jakýkoli, v koních se opravdu vyznal.

Společnost, již Luc v zoufalé snaze splatit dluhy svých rodičů založil ve svém pokoji, byla stále úspěšnější. Peníze se nepřestávaly hrnout. I kdyby chtěl, nemohl to zastavit.

Když se po tragické smrti rodičů ozvala banka s žádostí o splacení jejich půjčky, Luc – odhodlaný podpořit své sourozence – usedl ke starému počítači a vytvořil program mapující rodokmeny koní napříč celým světem. Jeden program vedl k dalšímu, a než se nadál, měla společnost Da Silva Incorporated kanceláře prakticky ve všech významných hlavních městech. Lukovou největší láskou ovšem i nadále zůstávali koně a jeho *estancia* v divokém podhůří Sierra Nevady.

Výtah pozvolna zastavil, ocelové dveře se s tlumeným syčením otevřely a Lucas vystoupil v patře, v němž se nacházel taneční sál. Nemohl si nevšimnout zájmu, který jeho příchod vyvolal. Da Silva Incorporated nyní patřila na špici. Díky svému technickému nadání a zoufalství, jež ho poháněl kupředu,

mu patřilo vše, co si právě prohlížel – včetně tohoto hotelu. Nebylo to však jeho přirozené prostředí. Zíral na nablýskanou scénu za impozantními dvoukřídlými dveřmi a nepřál si nic jiného než usednout na koňský hřbet. Tenhle okázalý banket ale představoval příležitost, jak poděkovat zaměstnancům a získat peníze pro celou řadu dobročinných organizací, které si to víc než zasloužily. Nehledě na to, že se ve svém obleku na míru – s naškrobeným bílým límečkem u košile, který se mu zařezával do krku, a škrtícím černým motýlkem – už teď cítil nepříjemně. Věděl, že musí udělat vše proto, aby dnešní večer byl úspěšný.

Rozvázal si motýlek, rozepnul vrchní knoflík košile a spokojeně si protáhl krk. Musí si přece dopřát nějakou kompenzaci za to, že řídí celé tohle představení, i když se v duchu touží hnát tryskem krajinou.

Přejížděl pohledem rušné prostory kolem sebe, a zatímco jeho oči sledovaly běžné detaily, jeho mysl se soustředila na jediné: na nalezení Stacey. Jak se za těch pět let asi změnila? Doufal, že je šťastná. Určitě dosáhla úspěchu. Jak se ale bude chovat k němu? Bude teď, když je starší a nejspíš i rozumnější, zdrženlivá, nebo bude mít v očích pořád ten ďábelský lesk? Osobně tak trochu doufal v to druhé, jeho hosté si ale zasloužili pěkný, klidně probíhající večer. Ne drama, které by je rozhodilo a hnulo jim žlučí. Volal do jejího pokoje, ale nikdo to nebral. Zahájení slavnosti se kvapem blížilo. Měla by být tady… Tak kde je?

Přecházel po sále jako hladový vlk na lovu. Pomalu se začínali objevovat hosté. Zachytil nejeden zvídavý pohled. Některé ženy bezděčně ustupovaly, neboť se obávaly jeho pověsti, zatímco jiné, které přitahovalo nebezpečí, vysílaly signály staré jako sám čas. Pro něj však nic neznamenaly. Jeho jedinou touhou bylo vymazat z mysli hrůznou smrt rodičů a postarat se

o sourozence. Na romantické vztahy neměl čas… a vlastně je ani nepotřeboval. Přestože mu podnikání přineslo nevídané bohatství, díky němuž si mohl dopřát jakékoli rozptýlení, jeho životní láskou zůstali koně. Řada ostře sledovaných, avšak v zásadě bezvýznamných afér byla užitečná jen v tom, že odpoutávala jeho pozornost a on se tak nemohl přehnaně zabývat sám sebou.

Když míjel bar, vzpomněl si na své poslední setkání se Stacey. Nechtěně převrhla skleničku s pitím na jeho společnici, což ho stálo novou značkovou róbu. Neznepokojoval Stacey detaily, protože se velice laskavě nabídla, že nechá šaty vyčistit. Což se ženě, která se v té době objevovala po jeho boku, pochopitelně nehodilo, neboť z toho incidentu chtěla vytřískat víc. Pro Lucase to samozřejmě bylo jasné varování a požádal svou asistentku, aby té ženě následujícího rána spolu s novými, mnohem luxusnějšími šaty doručila i obvyklé odstupné v podobě drahého šperku.

Proč se osud znovu rozhodl postavit mu Stacey do cesty?

Nebo se tak rozhodl on sám? Dohadování ohledně téhle akce měli na starost jeho lidé, ovšem definitivní odsouhlasení smlouvy bylo na něm. S cynickým uchechtnutím si musel přiznat, že mu stýská po jejich slovních potyčkách. Nikdo mu nedokázal vzdorovat tak jako Stacey a on byl otrávený z toho, jak mu všichni podlézali. Toužil po její podnětné přítomnosti, přestože ho svými kousky dohánělа k šílenství. Chyběly mu vzájemné pohledy i jiskření, které cítil vždy, když se k ní přiblížil. Bylo ironií, že si může koupit vše, až na to jediné, o co opravdu stojí: pár okamžiků jejího času.

Peníze pro Stacey nic neznamenaly. Dokázala to v den, kdy koupil jejího oblíbeného koně. Když mu její otec nabídl slibné hříbě, netušil, jak moc na tom

zvířeti Stacey záleží. Jakmile dorazilo vozidlo, jež mělo koně přepravit do Španělska, nabídl Stacey tutéž sumu, kterou zaplatil jejímu otci, jen aby přestala plakat. Těžko ale mohl udělat něco, čím by ji ještě víc naštval. A poukázáním na skutečnost, že jí ty peníze zaplatí školné, si taky zrovna nepomohl. Házela po něm vším, co jí přišlo pod ruku.

„Nenávidím tě!“ křičela. „Nevíš nic o lásce. Zajímají tě jen peníze!“ To ho zasáhlo, protože o lásce věděl dost. Bolest ze ztráty rodičů ho nikdy neopustila, i když se snažil ve svém zármutku příliš neutápět. „Jestli Ludovi ublížíš, zabiju tě!“ přísahala. Hleděl do raněných zelených očí dívky, jež – pokud šlo o lásku – byla odkázána na praštěného bratra a koně, a chápal úzkost, kterou musela zažívat, když jednoho z nich ztrácela.

„Je všechno v pořádku, *señore* Da Silvo?“

Otočil se a spatřil za sebou nervózně přešlapujícího ředitele hotelu. Takovou moc jméno Da Silva mělo. Přestože se Luc snažil vše maximálně usnadňovat a brát věci s nadhledem, lidé se doslova třásli při pomyšlení, že by ho zklamali.

„Nejste-li s něčím spokojený, *señore* Da Silvo, moji lidé okamžitě zjednají nápravu. I když musím říct, že Party Planners se skutečně vyznamenali. Nevzpomínám si, že by nějaká velká akce, kterou jsme zde pořádali, probíhala tak hladce.“

„Děkuji vám,“ odvětil zdvořile Lucas. „Právě mě napadlo to samé.“ A protože po Stacey pořád nebylo ani vidu ani slechu, zeptal se: „Ta šéfka týmu z Party Planners… viděl jste ji?“

„Ach, ano. *Señorita* Winnerová je v kuchyni a kontroluje poslední drobnosti.“

Řediteli se podle všeho ulevilo, že mu konečně mohl nějak posloužit, a Lucas ho povzbudivě poplácal po paži. „Vy a vaši zaměstnanci odvádíte

skvělou práci a vím, že lidem z Party Planners poskytnete veškerou podporu."

Proč ho nevyhledala? Zaskřípal zuby, zatímco ředitel pospíchal pryč. Klient je přece taky důležitý, nebo ne?

Tak uvažuje člověk, který se posledních pět let nezajímal, kde Stacey je ani jak se jí daří, přemítal. *Přesto teď čekám, že kolem mě bude poskakovat?*

Upřímně řečeno, ano. Společnost Da Silva Incorporated byla tím nejcennějším zákazníkem. Možnost pracovat pro jeho firmu byla považována za pečeť kvality… i za záruku budoucího úspěchu. Měla by mu děkovat, ne se mu vyhýbat.

Byl to jeho problém? Nebo to ukazovalo Stacey takovou, jaká by nyní mohla být? Jako světaznalou, zkušenou ženu, jež se dokáže sebevědomě pohybovat v jakémkoli prostředí?

To by mi nejspíš docela lezlo na nervy, připustil s nechutí. Vždycky měla svou hlavu a nepochybně se objeví, až bude připravená. Ani o chviličku dřív. A i když nevěděl, co očekávat, věděl jistě, co chce.

Chtěl tu divokou dívku, kterou Stacey byla jako -náctiletá. Chtěl tu ženu, jež byla v jednom okamžiku nesnesitelná a hned v tom dalším starostlivá a něžná. Chtěl ji celou a chtěl ji hned, protože navzdory své vzpurnosti dokázala rozsvítit jakýkoli prostor. Žádná z přítomných žen jí nemohla konkurovat.

Dráždivá, nepřehlédnutelná, krásná, *zranitelná* Stacey…

A právě její zranitelnost byla důvodem, proč ji nemohl mít. Už si toho zažila dost. A on nebyl žádný svatoušek. Ani utěšitel. Byl tvrdý obchodník s ledovým srdcem, který se staral pouze o své sourozence, zaměstnance a dobročinné organizace, jež podporoval.

Než došel ke kuchyni, přesvědčil už sám sebe, že

bude lepší, když Stacey neuvidí. Nebudou mít možnost postávat a povídat si. A muž jako on by si neměl zahrávat se sestrou nejlepšího přítele. Místo toho hledal rozptýlení v zimní pohádce, kterou vytvořila v tanečním sále. Fontána na šampaňské sahala až do mezipatra. Umělci dokončovali své ledové sochy koní a jezdců v životní velikosti, zatímco v dalším rohu se nacházel ledový bar – který dokonale korespondoval s Lukovou náladou –, u něhož si barmani cvičně pohazovali lahvemi, přičemž doslova popírali gravitaci. Když se otočil, naskytl se mu pohled na kruhový taneční parket, kolem něhož byly rozmístěné stoly prostřené pro bohatou hostinu. Pro jeho hosty budou vařit nejlepší světoví šéfkuchaři, kteří museli soupeřit o to, aby se jim této pocty dostalo. Na nažehleném bílém plátně stály vyřezávané křišťálové sklenice, jež čekaly, až budou naplněny archivními víny a šampaňským, a celou scénu osvětlovala záplava svíček. Zvolené barevné schéma sestávající ze zelené a bílé bylo dovedeno k dokonalosti. Květinová výzdoba působila extravagantně a vkusně zároveň. Obsluhující personál se už shromáždil a hudebníci ladili nástroje. V sále panovalo vzrušené napětí slibující noc, na kterou se jen tak nezapomene.

Jako plnokrevník držený na uzdě se všechno kolem chystalo vrhnout do akce. *Až na mé libido*, připustil s úšklebkem na rtech. To bude třeba dnes večer rázně umlčet.

Všechno bylo připravené. Tyhle okamžiky těsně před startovním výstřelem Stacey milovala. Pořád na sobě měla džínsy a tričko a byla připravená pomoci všude, kde to snad bude zapotřebí. Přála si však být osprchovaná a v elegantních šatech, aby mohla sledovat nadšené pohledy hostů ve chvíli, kdy poprvé spatří nazdobený sál, a cítit napětí tvrdě pracujících

šéfkuchařů a číšníků čekajících, až začnou obsluhovat. Tahle počáteční atmosféra byla vždy tak nakažlivá. Pokaždé cítila mrazení v zádech a záchvěv vzrušení, ačkoli dnes večer to při pomyšlení, že znovu uvidí Lucase, nebyl ani tak záchvěv, jako spíš zemětřesení. Nemohla se dočkat, až předvede, co se svým týmem dokáže. Chtěla, aby věděl, že dosáhla úspěchu – možná na tom finančně nebyla jako on, ale měla práci, kterou zbožňovala.

O jedné věci ovšem Lucasovi lidé neměli ponětí. Lady Sarah, majitelka Party Planners, onemocněla a banka jí hrozila zabavením majetku. Pokud se však Stacey podaří zajistit hladný průběh dnešního večera a získá další smlouvu se společností Da Silva, banka své nároky stáhne. Byla pevně rozhodnutá o spolupráci s Da Silva Incorporated nepřijít. Tým pro to udělal maximum. Pokud by se něco pokazilo, převezme za to osobní zodpovědnost.

Setkat se tváří v tvář s mužem, kvůli kterému musela během dospívání přetrpět bezpočet bezesných nocí, to bylo něco jiného. Mělo by to být snadné, neboť díky Niahlovi a tisku měla o Lucasovi přehled. Fotografie ho často zachycovaly s nějakou tou princeznou či celebritou a pokaždé vypadal nádherně, avšak elegantně znuděně. Vybavovala si, že na okázalost si nikdy nepotrpěl. Bude mít dnes večer nějaký doprovod? Při té představě se napjala.

To by nevydržela.

Musela by to vydržet.

Lucas jí nepatřil. Nikdy. Byl to kamarád jejího bratra. A jak on, tak Niahl se pohybovali v naprosto odlišných kruzích. Stacey se cítila nejšťastnější v přízemí, když makala po boku svých spolupracovníků, zatímco Lucas dával přednost věži ze slonoviny – pokud se tedy poblíž nacházela nějaká stáj.

V kanceláři vedle tanečního sálu, kde se členové

týmu Party Planners sešli k poslední krátké poradě, vládla výborná nálada. Jednalo se o vskutku fascinující a vzrušující událost, a přestože byl jejich diář podobně fascinujících a vzrušujících událostí plný, večírek společnosti Da Silva mezi nimi vynikal. Především proto, že se v budově nacházel zakladatel a majitel společnosti. V týmu se nenašel nikdo, kdo by o Lucasi Da Silvovi neslyšel nebo nedumal nad tím, jaký je v reálu. Jeho obratnost v podnikání byla všeobecně známá, stejně jako jeho mimořádné nadání na pólo a neuvěřitelná schopnost trénovat dostihové koně a dovádět je k vítězství. Při pomyšlení, že ho uvidí na vlastní oči, byť třeba jen z dálky, se všichni doslova chvěli. A to včetně Stacey.

Postaví se mu stejně jako v minulosti?

Převrhne skleničku na jeho partnerku, pokud tu nějakou bude mít?

Přestaň! To jsou jen nervy.

Nebo ho bude vnímat výhradně jako klienta? Protože jediné, na čem záleželo, bylo dokázat mu, že ona a její tým jsou na tuhle práci ti nejlepší.

První pohled na Lucase Da Silvu jí přímo vyrazil dech. Aspoň že byl sám, bez doprovodu. *Zatím*. Nic z toho, co si představovala nebo čekala, se ani zdaleka nepřibližovalo tomu, jak Luc teď vypadal. Ve formálním večerním obleku byl naprosto neodolatelný. A těch pět let mu vážně prospělo. Na manžetách se mu leskly černé diamanty, horní knoflík u košile měl rozepnutý a kolem krku mu visel rozvázaný motýlek. S postavou hodnou gladiátora a rameny širokými tak, že by zvedl vola, vyzařoval přesně ten typ nebezpečného kouzla, kvůli němuž se všechny přítomné ženy snažily upoutat jeho pozornost. S výjimkou Stacey, jež se frustrovaně smiřovala s tím, že v ní Lucas nejspíš stále uvidí pouze otravnou mladší sestru svého přítele.

V jeho tváři se mísila shovívavost s potlačovaným žárem a Stacey věděla, co ten výraz způsobilo. Lucas byl nejšťastnější, když mohl usednout na hřbet toho nejsilnějšího hřebce a důkladně otestovat zvíře i sám sebe. Tenhle bezstarostný život ve světě plném luxusu, do něhož se dostal díky svému technickému nadání, nebyl nic pro něj. Vlastně bylo úplně jedno, jestli měl motýlek úhledně uvázaný, nebo mu volně visel kolem krku – tak či tak by vypadal úchvatně. A vůbec nejlepší by nejspíš bylo, kdyby na sobě neměl vůbec nic… což ovšem byla představa, kterou si Stacey nemohla dovolit. Zkrátka a dobře, snímky v časopisech měly v jeho případě do reality hodně daleko. Překypoval silou a testosteron z něj sršel jako jiskry z ohňostroje při oslavách Dne nezávislosti.

Ano, vzbuzoval respekt, ona ale musela splnit svůj úkol. Uvítá ho na akci a bude připravená přijmout jakoukoli jeho kritiku a okamžitě jednat. Musí zajistit další kontrakt. Slavnost, již společnost Da Silva každoročně pořádala v horách, byla ještě významnější než tenhle banket, jakmile se ale rozkřikne, že je lady Sarah nemocná, bude Lucas věřit tomu, že ji Stacey plnohodnotně zastoupí?

Musí udělat vše proto, aby ho přesvědčila.

Když se členové týmu rozešli, aby dokončili nejrůznější úkoly, Stacey se naskytla chvilka na přemýšlení. A její myšlenky se točily kolem muže, jenž se před jejíma očima pohyboval po tanečním sále. Před pěti lety jako nešikovná stážistka převrhla sklenici na jeho partnerku a jediné, na co byla schopná myslet, byl ten polibek… ten *skoro* polibek, kdy její city zvítězily nad rozumem. Jistě, svou roli tehdy sehrály pubertální hormony, ale zdaleka nešlo jen o ně. Nemohla se zbavit dojmu, že by i dnes udělala totéž. Byla žena, ne červenající se puberťačka, a měla stejné chutě a touhy jako kdokoli jiný.